

[illegible]

משפחת השמרני אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבע
וששים אלה ושלש מאות
בני זכור
למשפחתם לסדר משפחת
הסדר לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת היחלאל
אלה משפחת הזבולני לפקדונם
ששים אלה וחמש מאות
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים בני מנשה למנו
משפחת המכיר ומכיר הזרד
אתנלעזר לנלעזר משפחת
הנלעזר אלה בני נלעזר איש
משפחת האיזור לחלק
משפחת החלק ואשר יאר
משפחת האשר אלי ושכם
משפחת השכמי ושמירני
משפחת השמירני וחפר
משפחת החפרי וצלפחד בן
חפר לאה וילובנים כי אסכנות
ישכם בנות צלפחד מלחה ונעה
חלה מלכה ותרצה אלה
משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמישים אלה ושבע מאות
אלה בני אפרים

למשפחתם לשתלח משפחת
השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני ואלה
בני שתלח לערן משפחת הערני
אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים וישיש אלה
וחמש מאות אלה בני יוסף
למשפחתם
בני
בנימן למשפחתם לבלע מי
משפחת הבלעי לאשבל מי
משפחת האשכלי לאחירם
משפחת האחירמי לשפופם
משפחת השופמי לחופם
משפחת החופמי ויהיו בני בלע
אדרונעמן משפחת האדרני
לנעמן משפחת הנעמי אלה
בני נעמן למשפחתם סופקדיהם
חמשה וארבעים אלה וישי
מאות אלה בני דן
למשפחתם לשיוחם משפחת
השיוחמי אלה משפחת רן
למשפחתם כל משפחת
השיוחמי לפקדיהם ארבעה
וישיש אלה וארבע מאות
בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת

בנ פלו^ו ז' בעני נטע וסימנהון בע שמעון למשפחתם בע גל למשפחתם ויהיו בני יהודה למשפחתם בני זבולן למשפחתם
אלה בני אפרים למשפחתם בני נפתלי למשפחתם בני אשר למשפחתם ו אפרים ו סימנהון ו וסימנהון בני יוסף
למשפחתם ואפרים לאהוריש ואפרים בכרי הוא ואפרים יערה מלמדו ואפרים להוציא אל הורג בנו וישראל ואפרים יכשל ובנונס וכל שני
מנ

ואפ"י"ם

דכו' נ

[illegible]

פְּקוּדֵי הַלֹּוֹי לְמִשְׁפַּחַת־לֵוִי
מִשְׁפַּחַת הַנַּזְרִשׁ לִקְהַת מִנֶּ-
מִשְׁפַּחַת הַקַּהֲתִי לַמִּרְרִי מִנֶּ-
מִשְׁפַּחַת הַמִּרְרִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
לֹוִי מִשְׁפַּחַת הַלֵּבֵנִי מִשְׁפַּחַת הַחֲבֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַקֹּוֹשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקֶּרֶחַ וְקַהֲתֵי הוֹלֵד
אֶת־עֲמֹרֹם וְיִשָּׁם אִשֶּׁת עֲמֹרֹם
וַיִּכְבְּדוּת לֹוִי אִשָּׁר יִלְדָה אֹתָהּ
לֹוִי בְּמִצְרַיִם וְתֵלֵד לְעֲמֹרֹם
אֶת אֲדֹנָיו וְאֶת מִשָּׁה וְאֶת מֵרִים
אֶחָתָם וַיִּוֹלַד לְאֲדֹנָיו אֶת נֹדֵב
וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת אֶלְעֶזֶר וְאֶת
אִיתָמָר וַיִּמָּת נֹדֵב וְאֲבִיהוּא
בַּהֲקָרִיבָם אִשְׁזָרָה לִפְנֵי יְהוָה
וַיְהִיו פְּקָדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֵלֶּה כְּלִזְכָּר מִבְּנוֹת שׁוּמְעֵלָה
כִּי לֹא הָתַף קָדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה פְּקֻדֵי מִשָּׁה
וְאֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל
יְרֵדוֹ זֵרְחוֹ וּבְאֵלֶּה לְאֹהֲיָהּ אִשָּׁה
מִפְּקוּדֵי מִשָּׁה וְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר
סִינַי בֵּיאָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת

הימנה לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעה לבני
בריעה לחבר משפחת החברי
למלכאל משפחת המלכאל
ושסבת אשר שרח אלה מנ
משפחת בני אשר לפקדיהם
שלשה וחמשים אלה וארבע
מאות בנ נפתלי
למשפחתם ליחצאל משפחת
היחצאליתו נמשפחת הגוני
ליצר משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלה וארבע
מאות אלה פקודי בני ישראל
שש מאות אלה ואלה שבע
מאות וישראלים
ידבר יהוה אל משה לאמר
לא לה תחלק הארץ בנחלה
במספר שמות לדב תרבה
נחלתו ולמעט מעט נחלתו
איש לפי פקדו יתן נחלתו
אך בגורל יחלק את הארץ
לשמות מנות אבות יחלק
עלפי הגורל תחלק נחלתו בין
בני ישראל ואלה

[illegible]

ולא בודד

וסימניה

יולא נותר רק ידבר בל

— 1888 —

אלפא ביתא ראיות נדולות וסידורן ארס שתאנוש בראשית ברא אלהים והתגלה יי אחר היל תגמלו ואתם הורד על חנון זכרו
תורת משה יצדי חור כדפס ותכלית טוב שם משכן טוב ונתת ידך לאכז יי וזנבה אשר נסעה כי נדך וישלכם אל ארץ אחרת משל של הבן דוד
נצח חסד לאלים את משפטן סוף דבר שמע ישראל יי בשפר פרא אפיו ונערים כימי השמים על הארץ ודרורן לה לאל אחד יי שיר השירים ותתת
אסתר

וַיִּצְוֶיהָ אֶת־לֵוִי וְעֵזֶרָהם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתָהּ לַהֲסֵל עֲשׂוֹת אֹתָהּ צִוִּיתָהּ פְּקוּדֶיךָ אֲשֶׁר־צִוִּיתָהּ לֵאמֹר וּבְאֻמְקָהּ	וְסִמְנָהוּ	ד' מֵל בִּלְיָ	וַיִּצְוֶיהָ
וַיֵּבֵא וְיֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיו וַיַּעֲמִדְהוּ לִפְנֵי פְרִיעֶה וַיִּקַּח אֹתָהּ וְהוּשָׁמוּ וַיַּעֲמִידְהוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכֹּהֵן וּלְפָנֶי	וְסִמְנָהוּ	ב' חֹסֶם	וַיַּעֲמִדְהוּ

ההין לבבשה אחד בקדש חסד
נסד שבר ליהוה ואת חבשה
השני תעשה בין הערבים מנחת
הפקד וכן סכו תעשה אשר
ריחניתח ליהוה

וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמים ושני עשר נזרים
סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו
עלת שבת בשבתו על
התמיד ונסכה

ובראש חדר שיבס תקריבו עליה
 ליהוה פרים כבש בקר שנים ואיל
 אחד כבש יסבב שנה שבעה
 תמימים וישלישה עשרנים
 סלת מנחה בלולה בשמן לפר
 האחד ושני עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן לאיל
 האחד ועשרון עשרון סלת
 מנחה בלולה בשמן לכבש
 האחד עלהריחנית אשה
 ליהוה ונסכיהם חצי ההין יהיה
 לפר ושלישת ההין לאיל
 ורביעת ההין לכבש ואת
 עלת חרש בחרשו לחרשו
 השנה וישעיר עזים אחד
 לחטאת ליהוה על עלת התמיד

וַיִּצְוֶיהָ אֶת־לֵעָנִיָּהם׃ וְנָתַתָּה
מִהוֹרֶד עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמַעַנִי כֹל
עַד־תִּבְנֶי יִשְׂרָאֵל וּלְפָנַי אֶל־עוֹר
הַבָּהֵן יַעֲמִד וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפָּט
הָאָדָמִים לְפָנַי יִהְיֶה עַל־פִּי יִצְאוּ
וְעַל־פִּי יָבֹאוּ וְאֹהוּ אֹכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־וּכַל הָעֵדָה׃ וַיַּעַשׂ מִשְׁהַ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־נֹחִי קַח אֶת
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֶל־עוֹר
הַבָּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה׃ וַיִּסְמַךְ
אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ בְּאֶשְׁרֵרְבֵר
יְהוָה בִּירְמִישָׁה׃

וירבר יהוה אל משה לאמר צו
את בני ישראל ואמרת אליהם
אתקרב אלחם לאש ויהי
ניחח תשמרו להקדים לי ז
במועדו ואמרת להם וההאשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים
בנישנה תמימים שנים ליום
עלה תמיד את הכבש אחר
תעשה כבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ועשירית
האיפה סלת למנחה בלילה
בשמן בתיבת עזת ההין ועלת
תמיד מעשרה בחרסני לריח
נתיחאשה ליהוה ונסכורבועת

במקדו	3 כול כח	וכימנעו	ויעשו בני ישראל
המקדו	2 אחס ואמ	וכימנעו	אתהפסחבמועדו
שבת	4 פה	וכימנעו	אתקרבאלחמילאשי
			ריחנחחי
			תשמורולחקריבליבמועדו
			עלתמזידהעשיהבהרסיע
			לריתנחיועד
			הכרכההעשיהועד
			ביתהגמורים
			כתרמל
			והייתהשבתהארץ
			עלתשבתבשבתו
			להכיןשבת
			שבתואתשבתקדש
			וכלשבתו
			דכו

מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם עולה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שנים
אחד שבעה כבשים בני שנה
ומנחתם סלת כלולה בשמן
שלושה עשר נים לפי האחד
שני עשר נים לאיל האחד
עשרון עשרון לכבשה אחד
לשבעת הכבשים ושעיר עזים
אחד לכפר עליכם מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימים
יהיו לכם ונסביתם
ובחרתם שביעי באחד לחדש
מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו ויום
תרועה יהיה לכם ועשיתם
עולה לריח ניחח ליהוה פר
בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים ומנחתם
סלת כלולה בשמן שלשה
עשר נים לפי שני עשר נים
לאיל ועשרון אחד לכבשה אחד
לשבעת הכבשים ושעיר עזים
אחד חטאת לכפר עליכם
מלבד עלת החרש ומנחתו

ויעשה וגם כן
ובחר שהראשון בארבעה
עשר יום לאחר שפסח ליהוה
ובתמישה עשר יום לאחר שהיה
חג שבועות ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קרישכל
מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבנות אשר עלה ליהוה
פריס בניבקר שנים ואיל אחר
ושבעה חבשים בני שנה תמימים
יהיו לכם ומנחתם סלת מילה
בשמן שלשה עשר גנים לפר
ושני עשר גנים לאיל תעשו
עשרון עשרון תעשה לבבש
האחר לשבעת חבשים
ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם מלבד עלת הבקר
אשר לעלת התמיד תעשו את
אלה כאלה תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה
על עולת התמיד יעשה וגם כן
וביום השביעי מקרא קריש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו
חבכורים בהקריבכם מנחה
חדשה ליהוה בשבעת ימים

עולת	ג' מל	על עולת התמידי יקשה ונסכו יקשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן לחם המזכרת ועולת
הזבחים	ב' א' חס וצ"מ	והנץ הכהן אתם על לחם הזבחים תנפה וביום הזבחים בקרובכם מנחה חרישה לז' בתוך מל
בהקריבכם	ב'	בהקריבכם מנחה חרישה לז' בשבעתכם בהקריבכם את לחמי חלב ויפרו את כבדית' עולה לז'

חטאת וסימניהן חטאת הקהל הוא וכפר אהרן על קרבניו אחת בשנה כל בד חטאת הכפרים ועלת התמיד
תהי חטאת הנערים כי חטאת קסם מזי חטאת יהודה ברתוכה חטאת פנימו בר שפתיו וכל תריו על רכו במא קמ ראשית חטאת היא א

ויעלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
במשפטם לריח ניחח אשר
ליהוה ובעשור
לחדש השביעי הזה מקרא קדש
יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
כלמלאכה לא תעשו והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פרבן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים יהיו לכם
ומנחתם קלת בלילה בשמן
שלישה עשר נים לפר שנה
עשר נים לאיל האחד עשרון
עשרון לבשר האחד לשבעת
הכבשים שעיר עזים אחד
חטאת מלכר חטאת הכפרים
ויעלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי מקרא קדש
יהיה לכם מלאכה עבדה
לא תעשו וחתם חג ליהוה
שבעת ימים והקרבתם עלה
אשר ריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שלישה עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבע
תמימים יהיו ומנחתם קלת
בלילה בשמן שלישה עשר נים

לפר האחד לישלשה עשר
פרים שני עשר נם לאיל האחד
לשני האילים ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה עשר
בבשים ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה וביזוסה שני
פרים בני בקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספם
במשפט ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם
וביזוסה שליש פרים
עשתה עשר אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם במשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה
וביזוסה רביע
פרים עשרה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים מנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים

יום ראשון של חג הסוכות ויום רביעי ויום שביעי וסמי אדר * ~ * * *
יום ראשון של חג הסוכות ויום שני ויום רביעי וסמי אדר עיים * ~ * * *
וביום הרביעי פרים עשרה ובוים הרביעי נקחלו לעצמן ברכה וביום הרביעי נשלח הכסף והזהב *

מנחתה ונמכה	ג	וסימניהן
וישער עוים	ג בעני	וסימניהן
וביום הרביעי	ג' ר' פנ	וסימניהן

ויקח דוד שם בשבוע שמינה שר חנות אלהים יתן חלק לשבעה וכל שמונה בלא תדע
מנחתם ונסכיהם למרים ריום רביעי מנחתם ונסכיהם למרים ריום שמיני וכל שלבים

שמינה כל חם בכנ מ
מנחתם ונסכיהם בלא פסוק וסימניהן

במספרם כמישפט ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה

וביום החמישי פרים
תשעה אילים שנים בבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילן
ולבשים במספרם כמישפט
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכיה
וביום הששי
פרים שמינה אילים שנים ז'
בבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולבשים ב
במספרם כמישפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה

וביום השביעי ז'
פרים שבעה אילים שנים כ'
בבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולבשים ב
במספרם כמישפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה

ביום השמיני עזרת
תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו וחקרבתם על
אשה ריח נחח ליהוה פראחד
איל אחד בבשים בני שנה ז'
שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולבשים במספרם
כמישפט ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיה אלה תעשו ליהוה
במועד יכם לבד מנדרים ז'
ונדרתים לבד מנדרים ז'
ולנסכיהם ולשלמים ויאמר
משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות
לבני ישראל לאמר זה חזון
אשר צוה יהוה אישכי ירד
נהר ליהוה אוה שבע שבעה
לאסר אסר על נפש לא יחל
דברו ככלה יצא מפין יעשה
ואשה ביתו נדר ליהוה וא
ואסרה אסר בבית אכירה
בנערה וישמע אביה את נדונו
ואסרה אשר אסרה על נפשה

ולמנחתים ונסכיהם וכל שמונה בלא תדע וסימניהן
ויקח דוד שם בשבוע שמינה שר חנות אלהים יתן חלק לשבעה וכל שמונה בלא תדע
מנחתם ונסכיהם למרים ריום רביעי מנחתם ונסכיהם למרים ריום שמיני וכל שלבים

ואת כל עמ
ויבאו

וסימנהו
וסימנהו

ואת כל עמ כן בעור הרגו בחרב ואת כל עמ כן בעור הקוסם הרגו ואת כל עמ כן בעור המגד שיה
ויבאו אל משה ואל אהרן ויקח כשה ואל עור הכהן את חזהו ויבקיעו שלשה חבורים

לצבא אתם ואת פניהם בן
אל עזר הכהן לצבא וכל הקדש
וחצי צהר התרועה בידו ויצאו
על סדן באשר צוה יהוה את
משה ויהרגו כל זכר ואת מלכ
מדין הרגו על חלליהם את או
ואת דקס ואת עזר ואת חור
ואת רבע וחמשת מלכי מדין
ואת כל עמ כן בעור הרגו כחת
וישבנו בני ישראל את נשי מדין
ואת טפם ואת כל בהמתם ואת
כל מקנהם ואת כל חילם בזו
ואת כל עריהם במושבתם ואת
כל טירתם שדפו באש ויקחו
את כל השלל ואת כל המלקוח
בארם ובבהמה ויבאו אל
משה ואל אל עזר הכהן ואל
כל עדת בני ישראל את השבי
ואת המלקוח ואת השלל
אל המחנה אל ערבית מואב
אשר על ירדן ירחו

ויצאו משה

ואל עזר הכהן וכל נשי העדה
לקראתם אל מחוץ למחנה
ויקצף משה על פקודי החיל
שרי הארפים ושרי המאות

הבאים מצבא המלחמה ואמ
אלהם משה החייתם כל נקמה
הזנה היו לבני ישראל בדרך
בל עסל מסרם על ביהוה על
דבר פעור ותהי המנפה בענת
יהוה ועתה הרגו כל זכר בטת
וכל אישה ידעת איש למשנת
זכר הרגו וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החו
לכם ואתם סחנו מחוץ למחנה
שבעת ימים כל הרגפם וכל
נעם בחלל תחטאו ביום
השלישי וביום השביעי אתם
וישביכם וכל בנר וכל בלי עזר
וכל מעשה עזים וכל בלי עין
תחטאו ויאמר
אל עזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה ואת חקת
התורה אשר צוה יהוה את
משה אקראתה ואתה תכסה
את הנחשת את הברזל את
הברל ואת העפרת כל דבר
אשר יבא באשת עבדו באש
וטחר אך במי נרה יתחטא וכל
אשר לא יבא באשת עבדו
במים ובכסתם בנדיכם ביום

והם
וכי
שיר
השירים
הכו

מס
זכר
זכר
זכר

פריה
ארכה

חם

ב
אורי
חם
כל
מל

כל
לש
אל
בני
על
בני
יעקב
ודין

הם
ב
בת
כ

י
י
חם

כל
קרי
ירחו
בני
יהוש
ומלכ

המלקוח
וכל אשה
וכל מעשה
ד ומל
וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו

ויבאו אל משה ויקחו את כל השלל ויחצו את המלקוח ויהיו המלקוח יתר הכניסו ומלקוח עבדי
ומל אשה חכמת לב כדירה סונו זכר אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו וכל אשה ידעת איש דיבש
וכל מעשה עזים וכל בלי עין וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב וכל מעשה תקפו ונביותו

יחזקאל

כח

לב

[illegible]

וינעם במדבר ארבעים שנה והעניתי בכל הנשים את כבוד ישראל שרקו וינעו ראשם על ברת
הנה בלאכז ילך לפעך הנה כסה את עין הארץ הנה חטאתם לילי הנה ערשו ערש ברזל
וסימנהו וסימנהו חס בליש 4

נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
כי לאמלאו אחר
בלתי כלבבן יפנה הקני ויהושע
בנון כימלאו אחרי יהוה ויהוה
אף יהוה בישראל וינעם במדבר
ארבעים שנה עדתם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה והנה
קמתם תחת אבותיכם תרבות
אנשים חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אלי ישראל כי
תשובו מאחריו ויסקה עוד להניחו
במדבר וישחתם לכל העם הזה
וינעו אליו
ויאמרו גררת צאנבנה למקנו
פה ויערים לטפנו ואנחנו נחליץ
חשים לפני בני ישראל עד
אשר אסדביאנו אל מקומם
וישבטפנו בער המבצר מפני
ישיב הארץ לאנשוב אר
בתנו עד התנחל בני ישראל
איש נחלתו כי לא נגח אתם
מעבר לירדן והלאה כי באר
נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחת
ויאמר אל העם משה אסתעשו
את הדבר הזה אסתחלצו

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

לפני יהוה למלחמה ויעבר לכם
כל חלוצ אתה ירדן לפני יהוה
עד הוה יסו את איביו מפני
ונכבשה הארץ לפני יהוה
ואחר תשובו והיה יתם נקיים
מיהוה ומישראל והיה תח הארץ
הואת לכם לאחיה לפני יהוה
ואם לא תעשו כן הנה חטאתם
ליהוה וידעו חטאתכם אשר
תמצא אתכם בני לכם ערים
לטפכם וגררת לצנאכסו ויצא
מפיהם תעשו ויאמר בני נד
ובני ראובן אל משה לאמר
עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה
טפנו נשינו מקנו וכל בהמתנו
יהיו שם בער הנלעד ויעבדיך
יעברו כל חלוצ צבאל לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני רבר
ויצו להם משה את אל עוד
הבחן ואת יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות לבני
ישראל ויאמר משה אלהם
אם יעברו בני נד ובני ראובן
אתכם את הירדן כל חלוצ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה
הארץ לפניכם ונתתם להם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ויאמר מצרים אנסה ויאמר שריסכות הקף כה אמר יפתח הנד
בנות בדמות ויאמר עב ויהרדוק העיר ויאמר לכה אמר בן הדר ויהוא יצא ויאמר אפרים אך עשרתי יצאו ויבכו שוללכת להנהלך
ונכבשה הארץ לפני י ונכבשה הארץ לפניכם ונכבשה הארץ לפני י ולפע עמו

מסו ראסו חד וסימנהון כרמש אשר הוא חי והלחת מעשה אלהים והבשר אשר ינוכל טמא בסבת שבו למורי בשפת המל והלויים יסככו את ידיהם ונפש אדם יששה עשר אלף וסכנה רבה היה ויארבן מנשה הלך ויאלץ הוא יעבר למעך

את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחו וכתבכם בארץ כנען ויענו בני נר ובנראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדך כן נעשה נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו ומעבר לירד ויתן להם משה לבני נר ולבנראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעד יהי בגבלת ערי הארץ סביב ויבנו בני נר את דרכן ואת עטרת ואת ערעור ואת עטרת שופן ואת יעור וינבחה ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר ונדרת צאן ובנראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים ואת גבול ואת בעל מעון מסבת שסואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה ויורש את האמרי אשר בה ויהק משה את הגלעד

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

ו
ב
ת

למכיר בן מנשה ויישב בה ויאור בן מנשה הלך וילכד את חותהו ויקרא אתה חות יאיר ונבחהו וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבכשמו אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לעבאתם ביד משה ואהרן וכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למו למוצאיהם ויסעו מריצמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל בכיר רמה לעיני כל מצרים ומצרים מקבדים את אשר הבה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים ויסעו בני ישראל מריצמסס ויחנו בסבת ויסעו מסבת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ויסעו מפני החירת ויעברו בקוץ הים המדבר והילכו רדד שלשת ימים במדבר ואתם ויחנו במרה

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

מסו

ויקרא לה נבכשמו לבנות לה בית בארץ שבע ויאמר לה בעל לעת האכל ויתן ויבנו ויבנתו וימצרים מקברים את אשר הבה יל בהם כל בכור מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ ויסעו מפני החירת ויעברו בקוץ הים ויתפיש את המסך על פני הארץ כאשר ינוס איש בפני הארץ

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

ה
ג לאופיה
מקברים
ג
דסב בפוקר בפע

וּסְעוּ מִמֶּרְוּיָא וּבְאוּ אֵלֶיכֶם וּבְאוּ
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֵת מִיּוֹשִׁבֵּי עֵינִי
תִּמְרִים וִיחֲנוּ שָׁם וְיִסְעוּ מֵאֵילָן
וִיחֲנוּ עַל יִסְכּוֹף וְיִסְעוּ מִיִּסְכּוֹף
וִיחֲנוּ בְּמִדְבָּר סִין וְיִסְעוּ מִמִּדְבָּר סִין
וִיחֲנוּ בְּרַפְקָה וְיִסְעוּ מִרַפְקָה
וִיחֲנוּ בְּאֵלִישׁ וְיִסְעוּ מֵאֵלִישׁ
וִיחֲנוּ בְּרַפְיָה וְיִסְעוּ מֵרַפְיָה שָׁם
מִיִּסְכּוֹף לִשְׁתֵּי יָמִים וְיִסְעוּ
מִרַפְיָה וִיחֲנוּ בְּמִדְבָּר סִין
וְיִסְעוּ מִמִּדְבָּר סִין וִיחֲנוּ בְּקִנְרֹת
הַתְּאוֹה וְיִסְעוּ מִקִּנְרֹת הַתְּאוֹה
וִיחֲנוּ בְּחִצְרֹת וְיִסְעוּ מִחִצְרֹת
וִיחֲנוּ בְּרֵתְמָה וְיִסְעוּ מִרֵּתְמָה
וִיחֲנוּ בְּרֵמֶן פְּרִיץ וְיִסְעוּ מִרֵּמֶן
פְּרִיץ וִיחֲנוּ בְּלִבְנֵה וְיִסְעוּ מִלִּבְנֵה
וִיחֲנוּ בְּרִסָּה וְיִסְעוּ מִרִּסָּה וִיחֲנוּ
בְּקֹלֶתָה וְיִסְעוּ מִקֹּלֶתָה
וִיחֲנוּ בְּהַר שֹׁפֵר וְיִסְעוּ מֵהַר שֹׁפֵר
וִיחֲנוּ בְּחֶרֶדָה וְיִסְעוּ מִחֶרֶדָה
וִיחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת וְיִסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת
וִיחֲנוּ בְּתַחַת וְיִסְעוּ מִתַּחַת
וִיחֲנוּ בְּתֶרֶח וְיִסְעוּ מִתֶּרֶח
וִיחֲנוּ בְּמִתְקָה וְיִסְעוּ מִמִּתְקָה
וִיחֲנוּ בְּחִשְׁמֵנָה וְיִסְעוּ מִחִשְׁמֵנָה
וִיחֲנוּ בְּמִסְרוֹת וְיִסְעוּ מִמִּסְרוֹת

יציאת	י	בחדש השלישי לצאת בני ישראל	וסימנהו
ישמית	י	ויהנו מז' הירדן הישומת כתי והעבר	וסימנהו
הרי דם בערי	י	ויהנו בהרי העברים עיר תטעני כרמים	וסימנהו

[illegible]

אל אשר ה' וסימניו
שמה הרוח למנוח קרבי ביום ההוא ולא יצאו מהקדש ותאמרו דות אל תפגעו בי וואמרתם ה' ופי אתכלי מימים ואבדתם את שנים
לך נח את העם אל אשר דברתי והתנחלתם את הארץ בגורל משפחתכם אל אשר יהיה

העברים ויחנו בערבת מואב
על ירדן ירחו ויחנו על הירדן
מבית הישימת עד אכל השטים
בערבת מואב

וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירךן ירחן לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברו את הירדן
אל ארץ כנען והורשתם את
כלי שבי הארץ מפניכם ואבדתם
את כל מושבתם ואת כל צלמי
מסכתם תאבדו ואת כל במתם
תשמידו והורשתם את הארץ
וישבתם בה כירכס נתתי את
הארץ לרשת אתה והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתכם
לרבותו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר
יעא לו שמה הגורל לו יהיה
למשותף אתכם תתנחלו ואם
לא תורישו אתי שבי הארץ
מפניכם והיה אשר תורמוהם
לשביכם כעניכם וליצנכם
בעריכם וצרו אתכם על
הארץ אשר אתם יושבים בה
והיה כאשר דמית לי עשות

להם אעשה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר
יצא את בני ישראל ואמרת אל
כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען לנבלתיה
והיה לכם פאת נגב ממדבר
יזן על ירי ארום והיה לכם נגב
נגב מקצה ים המלח קדמיה
ונסב לכם הנגב מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה
תצאתיו מנגב לקר שברנג
ויצא חצר אדרו עבר עצמיה
ונסב הנגב מעצמון נחלה
מצרים והיו תצאתיו הימה
ונגב ים והיה לכם הים הנגב
ונגב זה יהיה לכם נגב ים
וזה יהיה לכם נגב צפון מזרח
הנגב לתאו לכם הר ההר
מהר ההר תתאו לבא חמת
והיו תצאת הנגב צדדה ויצא
הנגב ופרנה והיו תצאתיו
חצר ענן וזה יהיה לכם נגב
צפון והתאויתם לכם לנגב
קדמה מחצר ענן שפמה
וירד הנגב משפם הרבלה

נחלה ב' מל'ק' וסימניהו' ונסב הגבול מן צמון נחלה מערים נחלה עבר על נפשו " אורי תוצאתו כתי' אל גבול חופר' תוצאתו כתי' אל כחף בות הנרה תוצאתו כתי' " מהר ההר ואלה תוצאת' כך כתי' מכל משמ' תוצאות כתי' יושאר תוצאות כתי' " הגבול כתי' ט' חס' בלי' וסימניהו' היעא מוגבל האמרי צדה וצרנה מישפ' פ' מן ילדאוב' ויהרבה והירד' ובעמק בות נשמרנו מהתח' " ו

את
קרנתי

דיסמי

שנה

כז

بسم الله الرحمن الرحيم

17

۱۲۱

二

7

தர:

עפ

ויתבר אתם בתוך יהוה עיר בתוך זה יהיה לכם ויהיו ישראל בתוך שש הזנבות אחת בתוך
ואת הערים אשר תיגדו והקיימתם לכם ערים והערים אשר תתנו את שלש הערים והבירות

ה
ה
ב
חס
ראו
יברך
ל
בת
וכ
קר
דכו
נמא
ביהיו
כע
יוסף

יָהּ
הָ
בְּתוֹ
הָ
כָּל
קָבֹ
בְּזוֹ
פֶּתַח
נִסְתָּ
אֶת־עֵבֶר
וְאֶת־
כֹּסֶם
דְּנֵם
וְקֶצֶף
וְשֹׁשׁ
תְּהִינָה
לְבָס

ו
 ו
 ובאבן
 ב
 חס
 בפד
 מ
 ב
 ובענ
 ח
 חס
 בליט
 ב
 ח
 ב
 ובענ
 ב
 ב
 ב
 אדם
 מית
 במשרי
 ב
 בטע

עמדו	ד	וסימנהון
באבן	ג	וסימנהון
בפתע	ב	וסימנהון

וְיִשְׁלַח אֶת הַקֶּרֶב וַיֵּצֵא יִצְחָק וַיְהִי כִּשְׁמֵרָה יִצְחָק וְאֵם יִצְחָק הָרֵעָה יֵצֵא וּמִקֶּרֶב
וְיִשְׁלַח דָּוִד אֶת הַקֶּרֶב אֵם יִצְחָק וַיְהִי כִּשְׁמֵרָה יִצְחָק וְאֵם יִצְחָק הָרֵעָה יֵצֵא וּמִקֶּרֶב

אֶת־הָעֵדָה אֶל־עֵיר־מִקְלָטוֹ
 אֲשֶׁר־נָס־שָׁמָּה וַיִּשְׁבֶּבְהָ עֲדֹמֹת
 הַכְּהֹן הַגֵּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ
 בִּישְׁמֵן הַקֹּדֶשׁ וְאִם־יֵצֵא־יָצָא
 הָרִצַּח אֶת־נִבְוֵל עֵיר־מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר
 יָנוּס־שָׁמָּה וּמֵצָא אֶת־נֹאֵל הָרֹם
 מִחוּץ לַנִּבְוֵל עֵיר־מִקְלָטוֹ וְרִצַּח
 גֹּאֲלֵה הָרֹם אֶת־הָרִצַּח אֵין־לוֹ רֹם
 כִּי־בְעֵיר־מִקְלָטוֹ יִשְׁבַּעַר מֹוֹת
 הַכְּהֹן הַגֵּדֹל וְאֶחָד־יָמוֹת הַכְּהֹן
 הַגֵּדֹל יֵשׁוּב הָרִצַּח אֶל־אֶרֶץ־אֲחֻזָּתוֹ
 וְהָיָא לְהִלָּכֵם לַחֲקֵת מִשְׁפַּט
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם
 כָּל־מִכָּה נִפְשֵׁלֶפֶי עֵרִים יִרְצַח
 אֶת־הָרִצַּח וְעַד־אֲחֵר לֹא־יֵעָנֶה
 בְּנֶפֶשׁ־שְׁלָמוֹת וּלְאֶתְקָחוּ כִּפּוּר
 לְנַפְשֵׁר־רִצַּח אֲשֶׁר־הוּא אֶרֶשׁ עַד
 לְמֹוֹת־כִּי־מֹוֹת יָוֹמֶת וּלְאֶתְקָרוּ
 כִּפּוּר לְנוֹסֵאֵל עֵיר־מִקְלָטוֹ לְשׁוּב
 לִשְׁכַּת־בְּאֶרֶץ עֲדֹמֹת הַכְּהֹן
 וּלְאֶתְתִּיפוֹ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 אֶתְסַבֵּה־כִּי הָרֹם הוּא יַחְנִיף אֶת־
 הָאֶרֶץ וְלֹא־אֶרֶץ לֹא־יִכְפֹּר לְרֹם
 אֲשֶׁר־יִשְׁכַּבֵּה־כִּי אֶסְבֵּר־שִׁפְנוֹ
 וּלְאֶתְטַמֵּא אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־
 אֶתְסַבֵּה־כִּי אֲשֶׁר־אֶנִּי שֹׁכֵן

בתוכה כִּיאֵנִי הוּוֹה שָׁכֵן בְּתוֹרֵבֶנִי
יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָב וַיִּרְאֵהָ אִבּוֹת לְמִשְׁפַּחַת
בְּנֵי עֵד בֶּן מִכָּה בֶן מִנְשֶׁה מ
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּרְבֹּחַ לִפְנֵי
מִשֶׁה וּלְפָנֶי הַנְּשִׂאִים רֵאשִׁי אִבּוֹת
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֶת אֲרֹנִי
עֲזוּה יְהוָה לָתֵת אֶתְּהָ אֶרֶץ בְּנִיחֹל
בְּנוֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲרֹנִי עֲזוּה
בִּיהוָה לָתֵת אֶת נַחֲלַת עַלְפָּחַד
אֲחִינוּ לְבָנָתָיו וְהָיוּ לְאַחֵר מִבְּנֵי
שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנָרְעָה
נַחֲלַתָּן מִנַּחֲלַת אֲבֹתָנוּ וְנוֹסַרְהָ
עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
לְהֵם וּמִנֵּה לְנַחֲלָתָנוּ יִנְרָע וְאִם
יְהִי הַיֵּל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסַפָּה
נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר
תִּהְיֶינָה לְהֵם וּמִנַּחֲלַת מָטָה
אֲבֹתָנוּ יִנְרָע נַחֲלָתָן וַיִּצְוּ מֹשֶׁה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה
לֵאמֹר בֶּן מָטָה בְּנֵי יוֹסֵף וְדָבָרִים
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר עֲזוּה יְהוָה לְבָנֹת
עַלְפָּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם
תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֲךָ לְמִשְׁפַּחַת
מָטָה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים
וְלֹא תִסָּבֵן נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

ולא יקרא לא יכפר ימים אם יכפר העין הזה לכם לכן בזאת יכפר עין יתקבץ בחסד ואמת יכפר עין
ונוסף גם הוא על נחלת המטה יושב עמך ונוסף עוד בדרך כלל ואיך נוסף על ימים רבים
כן בנות אלפרד דברת קדמ דמסו אך לנשפחת מטה אביהם ויתן להם אכילתם נחלה בתוך אחיהם

נחלתן ונספח נחלתן על נחלת בנותיה נחלתן על מטה משפחתן ונעריה נחלתן מנחלתן וסימניהן

הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודזיה אחד עשר יום מהרברר הרשיע עד קר שברנע ויהי בארבעים שנה בעשת עשר חר שבאחד לחה שר דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו ואלהם אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר וישב בכח שבון ואת עונ מלך הבשן אשר וישב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן בארץ מוא אברה ואי משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אל העוברים אלעו פתרבל אמר רכלם שבתפוד הזה פנו וסעו לכם ולבאי הר האמרי ואלכל שבעו בערתה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הם ארץ הבנעני והלבנני עד הגד

ממטה אלמטה ביאיש נחלת מטה אכתנו ירבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחר ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר ביאיש נחלתו ירבקו מטות בני ישראל באשר צוה יהוה את משה בן עשו בנות ילפחר ותהינה מחלה תרצה וחלה ומלכה ונעה בנות ילפחר לבני דיהן לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהינה נחלתן על מטה משפחת אביהן אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מוא על ידן ירחו

מסו
אית
בחון
אתן
בטוה
נגד
הסע
ונש
צרי

בתי
לע
מל
ד
חס
ל
וחס
ד
ד
מל
אורי
חס
במל
מל

חזק

דמכי
הפטרה
חזון
ישעיהו
וחס
ב
ז
כאדבעים
אלף
בטע
מל
בת
מל
קד
ומל
ובאדרעי
ד
באר
ד
באר
ד
מנה
חס

אלה הדברים ואתם תהיו לו ויקהל משה אלה הדברים אשר דבר משה ואלעננים אשר תעשו ואת סיוח אחרי הכתו את סיוח או בנבלת בהמה טמאה כי ימאסו את תורת יי ויהי כל מיכר איש אחרי איש יושל שקד הנביאם ריכל מלך דימלכות דימדת עובר נהרה כל חרר בדבר יי הואיל ג ומל וסמל הואל משה כיהואל יי כי הואל חלד אחרי צד

אלכם ^{חם כתי} ^{וסימנתי} הוא אשר דברתי אלכם לאמר ולא ישמעו אלכם פריעת כי ידבר אלכם פריעת לאמר ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבד ואמר אלכם באתם לזה האמר ואמר אלכם לא תעצו ולא תיראו פניהם ^{אבותכם ל כתי כן}

הנרלנה רפרת ראה נתתי לפניכם
את הארץ באור שוא את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת
להם ולזרעם אחריהם ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא
אוכל לבד שאת אתכם יהוה
אלהיכם הרבה אתכם והנכם
היום כבוכבי השמים לדי יהוה
אלהי אבותכם יסה עליכם כנם
אלה פעמים ויברך אתכם כנאמר
דבר לכם איכה אשאל בך
טרחכם ומישאכם וריבכם יהבו
לכם אנשים חכמים ונכנסו וידעו
לשבתכם ואשימם בראשיכם
ותענו אתם ותאמרו טוב הרבר
אשר דברת לעשות ואקח את
ראשי שבתכם אנשים חכמים
וידעו ואתם אותם ראשים עליכם
שרי אלפים ושרי מאות ושרי
חמשים ושרי עשרת ושרים
לשבתכם ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין
אחיכם וישפטתם עדק בין איש
ובין אחיו ובין גור לאתכידו לפני
במשפט בקטן כנרל תשמעו

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

לא תגורו מפני איש כי המישפט
לא להיס הוא והדבר אשר יקשה
מכם תקדכו אליו ושמעתי
ואצוה אתכם בעת ההוא את
כל הדברים אשר תעשו ונפע
מחרב ונלך את כל המדבר הנח
והנורא הוא אשר ראיתם סדך
הרהאמרי באשר צוה יהוה
אלהינו אתנו ונבא עד קרש
ברנע ואמר אלכם באהם עד
הרהאמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו דאה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלהרש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתך
לך אל תירא ואל תחת ותקדכו
אל כלכם ותאמרו נשלח
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את
הארץ וישבו אתנו ודבר את
הדרך אשר נעלה בה ואר
הערים אשר נבא אליהן ויטב
בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד לשבט
ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד
נחל אשכול וירגלו אתה ויקחו
בירם מפרי הארץ ויורוהו אלנו
וישבו אתנו ודבר ואמרו טובה

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

חם
כתי

כמשפט ^{חם} ^{וסימנתי} לא תעשו עול כמשפט והכריה לא תכדו פנים כמשפט ונבא יעבא את כמשפט על כן לא
יקדכו שם כמשפט ידך עניו כמשפט שאת פני שני לא טוב שמה בחור בלדותך וכל איוב רכב בלא ואתי תבא כמשפט עבד
והדבר אשר יקשה מכם והדבר אשר דברנו אנו ואתה והדבר הזה לא אוכל לעשות

כִּימִים	וְסִמְנֵיהֶן	כִּימִים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֵנּוּ וְאֵנִי עֲזַרְתִּי בָהֶן כִּימִים וְעֵתָהּ לֹא כִּימִים הָרִאשֻׁנִּים אֲנִי כִּימִים אֲשֶׁר נָחַו בָּהֶם הַיְּהוּדִים
ב	וְסִמְנֵיהֶן	רַב לָכֵן סָב אֶת הַחֹדֶה הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדֹוֹג סָב הַתִּנְעִיב כִּי סָב אֶל אַחֲרָיו וְחִבְרִיהּ יִסָּב דְּמֵה לָךְ דְּרֹוִי לְעַמִּי אִין

וַיֵּצֵא אֱמֹרֵי הַיֵּשׁבֵּב הַהוּא
לִקְרֹאתְכֶם וַיִּרְדּוּ אֲתָכֶם בְּאִשׁ
תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְהוּ אֲתָכֶם
בְּשִׁיעִיר עַרְחֻמָּה וַתֵּשְׁבוּ ז'
וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וּלֹא שָׁמְעִיהוּ
בְּקִלָּם וּלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם י'
וַתֵּשְׁבוּ בְּקִרְשֵׁי מִסְרָבִים בְּמִים
אֲשֶׁר יֵשְׁבֹתֶם וּנְפֹן וּנְסָה מִרְבּוֹה
רָרָה מִסּוּף בְּאִשׁ רֹדֵד יְהוָה
אֵלֵינוּ כְּאֶת הַר שִׁעִיר עִמִּים
רָבִים וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלֵינוּ לֵאמֹר רַבְלָכֶם סֵב
אֶת הָהָר הַזֶּה מִנִּלְכֶם צִפְנִי
וְאֶת הָעֵם צוּלֵאמֹר אַתֶּם עֲבָדִים
בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּנֵי עִשׂוֹהֵי יִשְׂכָּיִם
בְּשִׁיעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַיִּשְׁמַחְתֶּם
מֵאֵד אֶל תַּתְּנוּ בָסָא כִּי לֹא אַתֶּן
לָכֶם מֵאֶרֶץ עַרְמְדָרָה כִּי
רַחֵל בְּיָדֶיךָ לַעֲשׂוֹנָתִי אֶת
הַר שִׁעִיר אֲבָל תִּשְׁכְּרוּ מֵאֲתָם
בְּכֶסֶף וְאֶכְלֹתֶם וְנִסְמִים תִּכְרוּ
מֵאֲתָם בְּכֶסֶף וַיִּשְׁתִּיתֶם כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בִּרְכֵךְ בְּבִלְמִיעִשָׁה
יִרְדֵּךְ יִרְדֵּךְ לִכְתֹּךְ אֶת הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לְהוֹרֵה אֶרְבָּעִים שָׁנָה
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עֹמֵד לֹא חֲסוֹת

דבר ונעבר מאת אחינו בנ
עשוה ישיבים כשיעיר מדרך
הערבה מאילת ומיענין נבר
ונפן ונעבר דרך
מדבר מואב ויאמר יהוה אל
אלה הער את מואב ואלתתנ
בם מלחמה בלא אלהן לך
מארצו ירשה כי לבני לוטנתת
את עיר ירשה האמים לפעם
ישבו בה עם גדול ורב ורם
בענקים ורפאים יחשבו אה
הם בענקים והמאבים יקראו
להם אמים וכשיעיר ישבו
החרים לפעם ובני עשו יירששו
וישמירום מפניהם וישבו
תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן יהוה
להם עתה קמו ועברו לבס
את נחל זרד ונעבר את נחל
זרד והימים אשר הלכנו מ
מקדש ברנע עד אשר עברנו
את נחל זרד של שנים ושמונה
שנה עררתם כל הדור אנשי
המלחמה מקרב המצות
באשר נשבע יהוה להם ונס
יר יהוה היתה בס להם

וידאו מכס ויידאו ממערכ' ילחבו עפר כנחש ויידאו אותה כל אפסי ארץ ויוראנוים את שם יצ' ב'ת' חס	וסימנהו	ה רפ' א' חס	וידאו
והמאבים יקראו להם אמים מאדם וממאכ' דשמואל וישאו להם נשים מאכיות וגם את רות המאכיה ונכ' את	וסימנהו	ה חס ב' חס	והמאבים
אתה תהיה על בתי אתה תדבר את כל אשר אצון אתה עבר היום אתה הראית לדעת כי יל' הוא	וסימנהו	ד' רפ' פסו ב'ת	אתה

אל תירא ארע כי בידך יחב דבש תו ראה החליתות לפניך קומו סמך ויאמר יי אל יהושע
החל רש והתגר בו החל רש לשת את ארצו ביום ההוא אקים אלי עלי ועלת החל הזה בחרש פת

וסימניהו
וסימניהו

五
五

ואת ארצו
החל

מקרב רמחנה ערתמם ויהי
כאשר תמוכל אנשי המלחמה
למית מקרבה עם וירב יהוה
אליל אקר אתה עבר היום
אתנבול מואב אתער וקרנת
מולבני עמון אל תערס ואל
תתורבס כילא אתן מארץ
בני עמון לר ירשה כירבני לוס
נתתיה ירשה ארץ רפאים
תחשב אה הוא רפאים ישוב
בה לפנים והעמנים יקר א
להם זמזמים עם גורל ורבום
ביענקים וישמידם יהוה מפניהם
וירשם וישבו תחתם כאשר
עשה לבני עשוהי שבים בשעור
אשר השמיד את החר למפניהם
וירשם והענים הישבים בחרים
ער ענה כפתרים היצאים
מכפתר השמידם וישבו תחתם
קמוסיעו ועברו אתנחל ארנן
ראה נתתי בידך אתס יחזן מל
השבון האמרי ואת ארץ
החלרש והתנרב מלחמה
היום היה אהלתת פחדך
ויראתך על פני העמים תחת

פרק
סד

לכח
ל
ל
ל
ל
ל

חס
 בלג
 מל

יין
ע

כל השמים אשר ישמעון שמעך
ורגל וחלומפנך ואשר
מלאכים ממדבר קרבות אל
סיחון מלך חשבון רבדישלוס
לאמר אינקה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין וינ
וישמאל אכל בכסה תשבנה
ואכלתו מיס בכסה תתן לי
וישתת בק אינקה ברגלי
באשר עשולי בני עשוה ישנים
בשיער והמואבים היישים
בעק עראשר אעבר אתה ירון
אל הארץ אשר יהוה אלהינו
נתן לנו ולא אבה סיחון מלך
חשבון העברנו בבוכה קשה
יהוה אלהינו את רוחו ואמין
את לבנו למען תתן בדרך כיום
הזה ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי תת
לפנך את סיחון ואת ארצו וחל
ישלר שית את ארצו ויצא
סיחון לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה יהצה ויתננו יהוה
אלהינו לפננו ונכר אתו ואר
בנו ואת כל עמו ונלכר את כל
עריו בעת ההוא ונחרס את כל

ה
כ
כ
בנא
וידעה
וכדכית

וכתי
כן

منه

י
 ר
 פס
 בספ

וכי
ירמ
דכו
בנמ

באלהים

ד
כני
חם
ק

היום הזה אהל תתפחדך אהל גדלך דיהושע ולא אהל את שם קדשי יונת בתרע פת
ויפנו ויעלו דרך הבשן ונעל דרך הבשן וינא סיחון לקראתה והא ובי ימנו כראות מלך העי
תבנה ותבנו עיר סיחון אוי למאוב ואשלי מלאכים ממדבר קדמות וקשה יא להם כאשר עשה

וְסִימָנָהוּ   וְסִימָנָהוּ
וְסִימָנָהוּ   וְסִימָנָהוּ
וְסִימָנָהוּ   וְסִימָנָהוּ

אחל
ובלעבו
סיחון

נח וי
מלכות

ממתי ירך לו ב' כפס' בריך מתים יחיישו מעיד כרתם ינאקו ונפשו חללים תשוע' א	וס' מענה	כ' י' חס ב' מ' מל	מת' מנח
ונקח בעת ההוא ואלה מלכי הארץ ולא חוסיו עוד מעל בדרך ישתדל מ' כן ידים ראש' א	וס' מענה	ד'	

עיר מתם והנשים והטף לא
השאירו שריד רק הבתמה
בזנו לנו ושלל העדים אשר
לכדנו מעד עד אשר על שפת
נחלארנו והעיר אשר בנחל
וער הנלעד לא היתה קריה
אשר שוכה ממנו את הכל
נתן יהוה אלהינו לפנינו רח
אל ארץ בני עמון לא קדבת
כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר ציה יהוה אלהינו ונפ
ונער דרך הבשן ויצא עונמלך
הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי ויאמר יהוה
אלי אל תירא אתו כי ביד נתת
אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיוח
מלך האמרי אשר יושב ב
בחשבון ויתן יהוה אלהינו
בידנו נסאת עונמלך הבשן
ואת כל עמו ונכרו עד בלתי
השאיר לו שריד ונלכד את
כל עבדיו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארנב מ
ממלכת עונמלך הבשן כל אלה

ערים בצורות חומה גבוהה ודלת
ובריה לבד מערי הפרזי הרבה
מאד ונחרס אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך השבון ז
החרס כל עיר מתם הנשים ז
והטף וכל הבקמה ושלל
הערים בזונו לנו ונקח בעת
ההוא את הארץ מיד שנימלך
האמרי אשר בעבר הירדן ז
מנחל ארנן עד הר חרמון ז
צירנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שגיר כל
ערי המישור וכל הגל עדום
הבשן עד סלכא ואררעי עדי
ממלכת עוג בבשן כירק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ב
ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמות ארכה
וארבע אמות רחבה באמת
איש ואת הארץ הזאת רשנו
בעת ההוא מערער אשר על
גחל ארנן וחי צהר הגלעד
וערז נתתי לראובן ולגדי
ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחצי שבט המנשה

[illegible]

ועד ים
יהושוע

ב כל

וסימנהו
וסימנהו

ושת אתגכלך בים סוף והערכה והירדן וגבל וכל הערכה עבר הירדן ועד ים הערכה דיהושוע
ואת יהושוע צוית בעת ההוא לאמר ויעברכע ישראל את ים כל ימי יהושוע ואת

כל חבל הארץ לכל הבנין
ההוא יקרא ארץ רפאים
ואירבון מנשה לקח את כל
חבל ארץ עד גבול הנשור
והמעבתי ויקרא אתם על שמו
את הבנין חות יאיר עד היום
הזה ולמכר נתת את הגלעד
ולראובן ולגדי נתת מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל
ועד יבק הנחל גבול בני עמון
והערכה והירדן וגבל מכנרת
ועד ים הערכה ים המלח תחת
אשרת הפסנה מזרח וצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעבדו
לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל דקנשיכם וטפכם
ומקנכם ויעתבי מקנה רב
לכם ישובו בעריכם אשר נתת
לכם עד אשר ינה יהודה
לאחיכם בכם וירשו נסדם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם בעבר הירדן וישבתם
איש לירשתו אשר נתת לכם
ואת יהושוע צוית בעת ההוא

ב
ה
ט

מ
ו
ז

ח
ט
כ

ח
כ

כ
כ

כ
כ

לאמר עינך הראת את כל
אשר עשה יהוה אליהם לשני
המלכים האלה בן יעשה יהוה
לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה לאתראוס כי יהוה
אלהיכם הוא המלחם לכם
ואתחנן אליהו
בעת ההוא לאמר ארני יהוה
אתה החלית להראות את
עברך את גרלך ואת ירך
החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשך
וכנבורתך אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר
בעבר חירון החר הטובה
והלכנו ויתעבר יהוה בלי
למענכם ולא שמע אלי ואמר
יהוה אל רב לך אל תספר
אלי עוד בדבר הזה עלה ראש
הפסנה וישא עיני ימה וצפנה
ותימנה ומזרח וראה בעיניך
כילא תעבר את הירדן הזה
וצואת יהושע עוזקו וואמנו
כיהוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את הארץ
אשר תראה ונשבב בני אמו

ב
ה
ט

מ
ו
ז

ח
ט
כ

ח
כ

ח
כ

ח
כ

ח
כ

ח
כ

ח
כ

הראת וכן כובכב וסימנהו ואת יהושוע צוית עינכם הראות את אשר עשה ים כי עינכם הראת וחסכו הראות תנ ובתרא כל
אשר יעשה כמעשך וכנבורתך איה קנאתך וכנבורתך דור לדור ישכח מעשך וכנבורתך יגדל
ושא את כוסם שובתם ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרח וראה עיניך ועבלי ושא כל הטאתי

תחז
כ"ט

二

יִסְמִינָהוּן
יִסְמִינָהוּן

למען תחיו ובאתם את הארץ למען תחיו ימים רבים על פני האדמה דרשו טוב ואירע למען תחיו
למען תרעו אין ביש אלהינו ביש אלהינו בכל קראנו אליו אין קדוש ביש כי איבדת רבי ביש אלהינו הכנביה

7

בית פנעור:

ועתה ישראל שמע אל החקק
ואלה משפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבותיכם נרתן
לכם לאתם כפי על הרברא אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם עיניכם הראות את
אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי
בעל פעור השמידו יהוה אלהי
מקרבך ואתם הרבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום ראה
למדת אתכם חקים ומשפטים
כאשר צונו יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לדשמה וישמרתם
ועשיתם כיהוה חכמתכם
ובנתכם לעני העמים אשר
ישמעו את כל החקים האלה
ואמרו בקים חכם ונבון הני
קדוש הזה כי מיניו יהוה אשר
לא אלהים קדמים אליו כיהוה

ב
יענו

45

...

ח
ו

בטע

4

בתי
בן

וחס

ו
ז
ח
ט

132

ישמעון
ופן
באכיר

וסימניהו	ה
וסימניהו	ה
וסימניהו	ה

והוא אמר לא יאמני אשר ישמעון שמעך ושמרתם וישיות ויעברתם שם אלהים את שמך הגדול דבורים *
 וכן יסודו מלבדך ופוקתא אינין ופן תדרש לאלהיהם ופן ירח לבבכם ותיראו ופן אורש ונבנית ותפשי שם אלהים *
 באמר יו אלי הקדל לא באמר להם עס יו אלה באמר אלי כלהיום איה אלהיך כתרש בשוא הארץ * ובינתם *

השחתון ז חס ברי וס'ימנהו פ'תשחתון ועשיתם לכם פסל כי השחתתם שחתון וסרתם מן הדרך וישחתו ארץ
 כנע עמון אשר השחתו אבותי את גזון ואת חרדן כמ'יפ'קט יתשחתו מהן בכל דרכיך ועמיתו לכם באכל ולא ישרת לכם את פרי הארצה א

שמה לדשתה ונשמרתם מאד
 לנפשותיכם כי לא ראיתם כל
 תמונה ביום דבר יהוה אליכם
 בחרב מתוך האש פן תישחתון
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל
 סמל תבנית זכר או נקבה תבנית
 כל בהמה אשר בארץ תבנית
 כל צפור כנף אשר תעוף בשמים
 תבנית כל רמש בארמה תבנית
 כל דגה אשר במים מתחת
 לארץ ופן תנשא עיניך השמימה
 וראית את השמי שואת הירח
 ואת הכוכבים כל צבא השמים
 ונדחת והשתחווית להם ועבדתם
 אשר חלק יהוה אליהם אתם
 לכל העמים תחת כל השמים
 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתם
 מכור הברזל ממ' צרים להיות
 לו לעם נחלה כיום הזה ויהוה
 התאנה ביעל דבריכם וישבע
 לבלתי עבד את הירדן ולבלתי
 בא אל הארץ הטובה אשר
 יהוה אליהם נתן לה נחלה כי
 אנכי מתבארץ הוא את אינני
 עבד את הירדן ואתם עבדים
 וירשתם את הארץ הטובה

הואת השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אליהם אשר
 כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
 תמונת כל אשר צוה אלהים
 כי יהוה אלהים איש אכלה הוא
 אל קנא פ'תו ביהוליד בנ'ס ובנ'ת
 בנ'ס ונ'ת שנתסב ארץ והשחתתם שחתון
 פסל תמונת פסל ועשיתם הרע
 בעיני יהוה אלהים להבעיסו
 העידתו בכם היום את השמים
 ואת הארץ כי אבד תאבדון
 מהר מעל הארץ אשר אתם
 עבדים את הירדן שמה לדשתה
 לא תאריכו ימים עליה כי
 השמר תשמדון והפיץ יהוה
 אתכם בעמים ונשאתם סמתי
 מספר כגוים אשר ינה יהוה
 אתכם שמה ועבדתם שם
 אלהים מעשה ידי אדם ועץ
 ואבן אשר לא יראו ולא י
 ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו
 ובקשתם מישם את יהוה אלהים
 ומצאת כי תדרשנו בכל לבב
 ובכל נפש ובצער לך ומצאוך
 כל הדברים האלה באחרית
 הימים וישבת ער יהוה אלהים

ועבדתם ד קמ וס'ימנהו ונדחת והשתחווית להם והיה אם שכח תשכח ואם יפנה לבך ולא תשמעו אם חיוס חיה עבד
 ויוצא ד כתיב וס'ימנהו ויוצא אתכם מכור הברזל ויוצא את בני המלך ויוצא גולים מסלע ויוצא עבד בששון כדנה את
 אכלה ה וס'ימנהו אש אכלה הוא אל קנא הוא יכנעם אכלה בשר כי חרב ליל אכלה מקול מרכבות ו' ואכלה ותהי בפי

דסב
כאשר

כמונה
הטע
בדלת

בני
בני

בני
בני

בני
בני

בני
בני

בני
בני

כל
בני
חס

ברא אלהים את השמים אשר ברא אלהים לישועות לכן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
או הנסה אלהים לבוא לקחת לנו ואת בית יהודה ארצם ויושעיהם בריע פדך ממות ובטל חטאת
וס' פנחן
וס' פנחן
וס' פנחן

ממצרים להורישנו גוים גדלים
ועצמים ממך מפניך להביאך
לחתלך את ארצם נחלה ביום
הזה וירעתי היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עור וישמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
מצוך היום אשר יטבלך
ולבנך אחרך ולמען תאריך
ימים על האדמה אשר יהוה
אלהינו נתן לך כל הימים

או יבריל משה שלש ערים
בעבר הירדן מזרחה שמיש
לנס שמה דוידה אשר ירצה
אתה וזוהב בלדעתו והוא לא
שנא לו מתמל שלש סונסאל
אחת מן הערים האלו וחיאת
בערב מדרבארין המישור
לראובני ואת ראמת בנלעד
לנדי ואת גולן בבשן למנשי
וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר
רבר משה אל בני ישראל

ושמעת בקול כי אל רחום
יהוה אלהינו לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבתך אשר נשבע להם כי
שאל נא לי מן היום אשר
היו לפניך לנס היום אשר ברא
אלהים אדם על הארץ ולמנוח
השמים ועד קצה השמים
הנה יהי דבר הנולד הזה או
הנשמע במהו השמע עסקו
אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי או
הנסה אלהים לבוא לקחת לו
נוי מקרבנו ובמסת באתת
ובמפתים ובמלחמה וביר
חוקה ובזווענטות ובמוראם
נרליס ככל אשר עשה לכם
יהוה אלהים במצרים לעניך
אתה הראת לדעת כי יהוה
הוא אלהים אין עוד מלבדו
מן השמים השמיים את קולו
ליסוד ועל הארץ הראך את
אשו הנורא והודברו שמעת
מתוך האש ותחת כי אהבאת
אבתך ויבחר בך ואת אחריו
וויצאך בפעם בכוהנה

ודבריו שמיעו ודבריו הראשונים ראשית ודבריו דאביה ודבריו לא בהשכל ודבריו אינם נשמעים
ויוצאך בפעם בכח ונגשה יכמותו אליו ויעד ואין ישראל בפניו ויחב דבסיה העני איש רשע בפניו וישר הוא
את בני במדבר ונקח בעת ההוא את הארץ מן הידן ואחיו בע חיל
וס' פנחן
וס' פנחן
וס' פנחן

ויקרא משה אל כל ישראל ויהיתה עמו הלל חס ושמרת את המצוה לשמרי ברית ה' וכל
ויקרא משה אל כל ישראל ויהיתה עמו הלל חס ושמרת את המצוה לשמרי ברית ה' וכל
ויקרא משה אל כל ישראל ויהיתה עמו הלל חס ושמרת את המצוה לשמרי ברית ה' וכל

בצאתם מצרים בעבר הירדן
בנאמול בית פעור בארץ סיחון
מלך האמרי אשר ישב בחשבון
אשר הכה משה ובני ישראל
בצאתם מצרים ויירשן את
ארצו ואת ארץ ענמל החשבון
שנמלך האמרי אשר בעבר
הירדן מזרח שמי מערע
אשר על שפת נחל ארנן וער
הר שאן הוא חרמון וכל הערבה
עבר הירדן מזרח וער ים
הערבה תחת אשרת הפסנה

ה ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהים שמע ישראל
את החקים ואת המצוות
אשר אנכי דברבאזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית
בחרב לא את אבותינו כרת
יהוה את הברית הזאת ביאתנו
אנחנו אלהיכם היום כלנו חיים
פנים בפנים דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש אנכי עמרבין
יהוה ובינכם כעת הוא להגיד
לכם את דבר יהוה כי יראתם

מפני האש ולא עליתם בהר
לאמר אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתך מארץ
מצרים מבית עבדים לא יהיה
לך אלהים אחרים עלפני לא
תעשה לדפסל כל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ לא תשתחוה
להם ואת עבדכם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים ועל שלשים ועל
רבעים לשנאי ויעשה חסד
לא לפים לאהביו ולשמרי
מצותיו לא תשא
את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקח יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא ואת שמו
את יום השבת לקדשו כאשר
צוה יהוה אלהיך ששת ימים
תעבד ויעשית כל מצותי
ויום השביעי יושבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך וביתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמורך וכל בהמתך
וערד אשר בשעריך למען

אנכי יי' וי' וסימנתי
ואנכי יי' אלהיך ונענתי עוד אושיבך באהלים כוכי מועד ואלהים וולתי לא תדע כי אנכי יי' דשמוי הרחב פיך ואמלאו
שבור

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת יְמִישְׁלֵי מִזְוֹת כְּתִי שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוּפָטִים מִזְוֹת כְּתִי וְהִיא אִם שְׁמֵי תִשְׁמָעוּ וְכִלְכִּים מִלֵּי דִמְיָ כְּתִי
 וְכִימְנָהוּ וְכִימְנָהוּ מִלֵּאִים כֹּל מִזְוֹת וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי

אֵלֶּיךָ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְסָם
 וְעִשְׂתָּ לָהֶם כְּאֶרֶץ אִשְׂרָאֵל אֲנִי
 נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וְשִׁמְרָתָם
 לַעֲשׂוֹת כְּאִשְׁרֵי צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֹכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין
 וְשִׁמְאֵל בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֹכֶם תֵּלְכוּ
 לִמְעַן תַּחֲיִין וְטוֹב לָכֶם וְהָאֲרֻכָּה
 יָמִים כְּאֶרֶץ אִשְׂרָאֵל תִּירְשִׁינָה
 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד
 אֲתֹכֶם לַעֲשׂוֹת כְּאֶרֶץ אִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם עֹבְדִים שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ
 לִמְעַן תִּרְאֶה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לִשְׁמֹר אֶת כָּל חֻקֵּי וּמִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבִנְךָ
 וּבִן בְּנֶךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְלִמְעַן
 יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ וְשִׁמְעֵת יִשְׂרָאֵל
 וְשִׁמְרָתָ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטַּב
 לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְכֹּן כִּמְאֵר כְּאִשְׁרֵי
 רַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ
 אֶרֶץ וְכִתְחַלְבּוּד בִּישׁ

שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד וְאֵהְבָתָ אֶת יְהוָה

אֵלֶיךָ בְּכָל לִבְכָּד וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל מְאֹרֶךְ וְהִיא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם
 עַל לִבְכָּד וְשִׁנְתָּם לִבְנֶיךָ וְדִבְרֹת
 בָּס בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֹּכְךָ וּבְקוֹמְךָ וּבְשׁוֹתְךָ
 לְאוֹתָהּ עַל יָדְךָ וְהִיא לְטַטְפַּת בֵּין
 עֵינֶיךָ וְכִתְבָתְךָ עַל מִזְוֹת בֵּיתְךָ
 וּבִשְׁעֶרֶיךָ וְהִיא
 כִּי יִבְשֶׁךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶרֶץ
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֶיךָ
 לֵאמֹר הִנֵּנִי לֵי צִדְקָה וְלִי עֲקֻלָּתָה
 לָךְ עֲרִיס נִדְרֹת וְטַבְתָּ אֲשֶׁר לֹא
 בָּנִיתָ וּבָתִּים מִרְאִים כָּל טוֹב
 אֲשֶׁר לֹא מְלָאתָ וּבָתִּים חֲצוּבִים
 אֲשֶׁר לֹא חֲצַכְתָּ נְרִים וּזְוִיָּתִים
 אֲשֶׁר לֹא נִטְעַתָּ וְאֲכַלְתָּ וְשִׁבְעַתָּ
 הַשֹּׁמֵר לָךְ פִּתְשֹׁכָה אֶת יְהוָה
 אֲשֶׁר הוּא צִדְקָה מִאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֹבְדִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תִּירָא וְאֵתוֹ תַּעֲבֹד וּבִשְׁמֹת שִׁבְעָה
 לֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר כְּבִיבוֹתָם
 כִּי אֵל קִנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקֹדֶשׁ
 פִּי חֲדָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ
 וְהַשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲרֶמֶה

לְעֵלֶם וְכִימְנָהוּ וְכִימְנָהוּ מִלֵּאִים כֹּל מִזְוֹת וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי
 וְכִימְנָהוּ מִלֵּאִים כֹּל מִזְוֹת וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי וְכִימְנָהוּ מִזְוֹת כְּתִי

ועדתי וחקיו אשר צוה לבערי בריתו ועדתי וינסו ויכרה את אלהים עליון בעמוד ענן אשר נוצרתי
ובאת וירשת את הארץ הטבה ובאת ומשחת את חואל למלך ובאת בית יאשיה בן צפניה

את כל המצוה הזאת לפני יהוה
אלהינו כאשר צונו

כי יבאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונשלך נוי סרבים מפניך
החתי והגרנשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסים שביעה
נוי סרבים ועצומים ממך ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרס תחרים אתם לא תבית
להם כבדיתו לאתחנן ולא
תחתן בסבתך לאתתן לבני
ובתו לאתקח לבנך כי יסיר
את בנך מאחרי ועברו אלהים
אחרים ותררה אף יהוה בכם
והשמידך מהר ביאס בך
תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשירדם
תנרעון ופסילתם תשרפון ב
באש כי עסקו שאתה ליהוה
אלהיך בך בחר יהוה אלהיך
להיות לך לעססלה מכל
העמים אשר על פני הארמה
לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים כי מאהבת

לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה
שמור תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתי וחקיו אשר
צוה ויעשית הישר והטוב ב
בעיני יהוה למען יטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטבה אשר
נשבע יהוה לאבותיך להרדה
את כל איכך מפניך כאשר
דבר יהוה
כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה
העדתו וחקיו והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו אתכם
ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה ויתן יהוה
אותת ומפתים נוראים ורעים
במצרים בפרעה וכל ביתו
לעננו ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו להתלנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו
ויצונו יהוה לעשות את כל
החקים האלה ליראה את יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימים
לחיתנו וכהיוס חוה ויעדקה
תהיה לנו כנשנו לעשות

ויסמנהו ובאת וירשת את הארץ הטבה ואכלת ושבעת וברכת את יי ואבדתם כהרה מעל הארץ
ונשל נוי סרבים מפניך ונשל הברולמן העין ונשל יי אלהיך את הגוים האל בפניך מעט מעט
ויסמנהו כי אסכה תעשו להם ואתם אל תכרתו ברית בהיות חלליהם סביבת מזבחותיהם קדם חס

157

לארץ דור ומשלם
 וסיבנהון
 וסיבנהון
 שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לארץ דור וזר לעולם כדכור דבר צוה לארץ דור וחבריה
 וימשלם לשנאיו אל פניו להאכידו וימשלם עון אבות אל חזק בניהם וימשלם על יתר עשה גאווה

יהוה אתכם ושמרו את
 השבעה אשר נשבע לאבותי
 הוציא יהוה אתכם ביר חזקה
 ויפקד מבית עבדים מירפריע
 מלך מצרים וירעת כי יהוה
 אלהיך הוא אלהים הא
 הנאמן שמר הברית והחסד
 לאהביו ולשמרי מצותיו לארץ
 דור ומשלם לשנאיו אל פניו
 להאכידו לא אחר לשנאיו אל
 פניו וישלם לו וישמרת את
 המצוה ואת החקים ואת המ
 המשפטים אשר אנכי מצוה
 היום לעשותם

חם

הפטר
ותאמר
עין
בישע

והיה עקב תשמעון את המושפ
 המשפטים האלה וישמרתם
 ועשיתם אתם ושמרו יהוה
 אלהיך לד את הברית ואר
 החסד אשר נשבע לאבותיך
 ואהבך ובכרך והרבך ובכרך
 פרי בטן ופרי ארמך ונגן
 ותירשך ויצהרך שגור לפיך
 ועשתרת צאנך על הארמה
 אשר נשבע לאבותיך לתת לך
 בדרך תהיה מכל העמים לא
 יהיה כך עקרו עקרה ובבהמת

במינה
שנך

משכנה

והסיר יהוה ממך כל חל וכל
 מר ומצרים הרעים אשר
 ידעת לא ישימם בך ונתנסנל
 שנאיך ואכלת את כל העמים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
 תחוס ענך עליהם ולא תעבד
 את אלהיהם כי מוקש הוא לך
 כי תאמר
 בלבך רבים הנוים האלה
 ממנאיכה אוכל להורישם
 לא תרא מהם וזכר תזכר את
 אשר עשה יהוה אלהיך
 לפרעה ולכל מצרים המסת
 הנדלת אשר ראו ענך והאות
 והמפתים והיר החזקה והזרע
 הנטויה אשר הוציאת יהוה
 אלהיך בן יעשה יהוה אלהיך
 לכל העמים אשר אתה ירא
 מפניהם ונס את הצרעה ושלח
 יהוה אלהיך בסע ער אכר הע
 הנשארים והנסתרים מפניך
 לא תערץ מפניהם כי יהוה
 אלהיך בקרבך אל גדול ונורא
 ונשל יהוה אלהיך את הנוים
 האל מפניך מעט מעט לא תוכל
 מלתם מהרפך תרבה על דחית

חם

בסם
חם
בסם

חם
בסם

חם
בסם

חם
בסם

חם
בסם

חם

תשמעון
 ונורא
 תעריך כל חם בכור מל
 והיה עקב תשמעון עקב לא תשמעון אם שמוע תשמעון אלי בעד נא דיתשמעון ויחז ורחוקים יבאו ובנו
 לא תערץ מפניהם איום ונורא הוא ונורא מאד ובי יכלנו ונורא הוא על כל אלהים אל נערץ ויחז ויחז פדות
 אולי תערוצי העלה נדף תערוץ בערוב נחלים לשכון כי אערוץ המון רבה יא לא תעריך בו

וסיבנהון
וסיבנהון
וסיבנהון

להיטבך באהרייך והיטבך והרבה מאתך כי יטב אל אבני ויטב נגן והיטב יוש
 לאדם מה יטובו דרך לבקש אהבה והיטבתי מראשתיכם לב שבח יטב נהג וארבעה מטבי לבת * * * הכוונתך * * * המאכלך

ידיה וירם לבבך ושכחת את
 יהוה אלהיך המוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים המוליד
 במדבר חנך ליהנורא נחש
 שרה ועקרב וצמאון אשר אין
 מים המוציא לך מים מצור
 החלמיש המאכלך מן המדבר
 אשר לא ידעו אבתך למען
 ענתך ולמען נסתך להיטבך
 באחריתך ואמרת כל בנך כח
 ועצם ידי עשה לי את החיל
 הזה וזכרת את יהוה אלהיך
 כיהוא הנותן לך כח לעשות
 חיל למען הקים את ברייתו
 אשר נשבע לאבתך כיוסרהו

והיה אם שכחת שכח את יהוה
 אלהיך והלכת אחר אלהים
 אחרים ועבדתם והשתחוית להם
 הערת נכנס היום כי אבר
 תאכדון כגוים אשר יהוה
 מאביר מפניכם כן תאבדון
 עקב לא תשמעו בקול יהוה
 אלהיכם
 שמע ישראל אתה עבר היום
 את הירדן לבאלרשת נזים

נרליס ועצמים ממך ערים
 גדלת ובצרת בשמים עס
 גדול ורסבני ענקים אשר אתה
 ירעת ואתה שמעת מייתי צב
 לפני בני ענק וירעתה יוסב
 יהוה אלהיך הוא העביר לפניך
 אש אכלה הוא ישמידם והוא
 יכניעם לפניך והורשתם וז
 ותאברתם מהר כאשר דבר
 יהוה לך אלתאמר כל בנך
 בהנה יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתך
 הבאנו יהוה לרשת ארץ
 הארץ הזאת וברשעת הנזים
 האלה יהוה מורי שם מפניך
 לא בצדקתך ובלישר לבבך
 אתה בא לרשת את ארצם
 כי ברשעת הנזים האלה יהוה
 אלהיך מורי שם מפניך ולמען
 הקים את הדרך אשר נשבע
 יהוה לאבתך לאברהם
 ליצחק וליעקב וירעתה כח
 בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך
 את הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עסקשה ערה
 אתה וזכר אלתשכח את

תאבדון * * * וסימנחון * * * הערת לבכס היום והיה אם שכחת שכח את יי * כגוים אשר יי מאביר מפניכם הנדתי לכם היום כי אבר *
 הבאנו * * * וסימנחון * * * בעדקת הבואע יי כמראות אלהים הבואע אל ארץ הבואע חדריו הבואע אל בית חיון ודגלו על *
 בעדקת * * * וסימנחון * * * בעדקת הבואע יי בעדקת החוקת ולא ארפה * * * וברשעת * * * ברשעת * * * כות * *

הם
דחם
כל
אלה
ערים

הם
ואכלה

החוקת

הם

דמית

הם
כפ

אמא בית דל פסו ול רבו וסימנין וארא ואין איש ובחרב הקצפתם וני זאבי די חלב וחלא עיני והאדעם לעפרים וזרחה לכם וטמאתם
ידיו סגרת וכתבת את ולוי אמר ומביש שתב חמור ונחה על וסכה תחיה ויעמד מלפ פרה וידב ויגאנו ובקנו וקדשת אליכם וירחובתה עיר ושאתם

ואמחה את שמכם מתחת השמים
ואעשה אותך לגוי עז ורב
ממנו ואפן וארר מן ההר וההר
בער באש וישני לוחת הברית
על שתי ידי וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
על מסכה סרתם מהר מן
הדרך אשר צוה יהוה אתכם
ואתפוש בשני הלוחות ואשלכם
מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם
ואתנפל לפני יהוה בראשונה
ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו כי יצרתים מפני האף
וחמה אשר קצפה יהוה עליכם
להשמיר אתכם וישמע יהוה
אלי גם כפעם תהוה ובאהרן
התאנה יהוה מאד להשמיד
ואתפלל גם בעד אהרן בעת
ההוא ואת חטאתכם אשר
עשיתם את הענל לקדושת
ואשרה אתוכאש ואכת אתו
טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו אל הנחל

במונה
אעשה

כב

יחזק

5

i

i

מתח
ובאה רא
פסו

ה'תש"ח

אשר הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למזה יום אשר יצאת
מארץ מצרים עד כאן
המקום הזה ממרים הייתם עת
הזה ובדרכ הקצפתם את
יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד
אתכם בעלתי החרה לקחת
לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואיש
כהן ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי ויתן יהוה אלי את
שני לוחות האבנים כתבים
באצבע אלהים ועליוסכם
הדברים אשר דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש ביום ההוא
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה ונתתי סוד אלי את שני
לוחות האבנים לוחות הברית
ואמר יהוה אלי קוטר מהו
מדת שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים ויאמר יהוה אלי
אשר צויתני ויהנה עמך קשה
עליו ואמר יהוה אלי

ל
מסו
ל
חפ
ה
בת
בן

ט
מ
נמל
הט
אנ
קדתי
דמל

מת
בן

[illegible]

ועתה ארור אתה מן הארמה אשר פצתה ואשר עשה לדתך ולאכרס בע אלאב בן ראובן *
ומחית את כל היקום אשר עשית וימח את כל היקום אשר על פניו את כל היקום אשר ברביתם *
אשר פצתה בבת *
וסימנהו *
וסימנהו *
וסימנהו *

לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר
הצוף את מי ים סוף על פניהם *
ברדפס אחריכם ויאכרס יהוה
עד היסוד הזה ואשר עשה לכם
במדבר ערבכם עד המקום הזה
ואשר עשה לדתך ולאכרס בני
אלאב בן ראובן אשר פצתה הארץ
את פיה ותכלעם ואת בתיכם ואת
אחיהם ואת כל היקום אשר
ברביתם בקרב כל ישראל כי
עניכם הראת את כל מעשה יהוה
הגדל אשר עשה וישמרתם את
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום
למען תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עבדים שמה
לרשתה ולמען תאריכו ימים על
הארמה אשר נשבע יהוה לאבותינו
לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ורב *
אתה בא שמה לרשתה לא בארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם
אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך בנן הירק והארץ אשר
אתם עבדים שמה לרשתה ארץ
הרים ובקעת למטר השמים תשועה

מים ארץ אשר יהוה אלהיך רדש
אתה תמיד עני יהוה אלהיך ברה
מרשית השנה ועד אחרית שנה
ויהוה אם שמעת שמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם
ונתתי מטר ארצכם כעתו יורה
ומלקוש ואספת תנוג ותירשך
ויצחקך ונתתי עשב בשדך ובהמתך
ואכלת ושבעת השמר ולכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועברתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ועצר אתה שמע
ולא יהיה מטר והארמה לא תתן
את יכולה ואברתם מהרה מעל
הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם
וישמתם את רבך אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ירכם וזה לטוטפות בין עיניכם
ולמדתם אתם את בניכם לדבר
בשבשבת בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך ובתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך למען יראו
ימכם וימי בניכם על הארמה אשר

תאריכו *
טור *
והארמה *
ולמען תאריכו ימים על הארמה ובברכה יהוה תאריכו ימים על הארמה על מיתר חיבופה תאריכו לשון *
ונתתי מטר ארצכם כעתו יפתח ידך את אוצרו הטוב יתן ידך את מטר דרך יד ומטר *
והארמה לא תשם והארמה לא תרין את יכולה והארמה תשאה שומה *
וסימנהו *
וסימנהו *
וסימנהו *

